

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011892
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118011892.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.06.2019 v Prešove v trestnej veci proti obžalovanému V. Q. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/109/2018 zo dňa 23.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného V. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný V. Q., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom X., uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.05.2018 v čase približne o 11.00 hod. v meste W., K. D. H. - T. V., ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), pretože počas toho, ako viedol motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. W. XXX O., v smere jazdy od mesta Lipany do mesta Prešov, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a z toho dôvodu nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov z ľavej strany cesty na pravú stranu cesty z pohľadu vodiča V. Q., následkom čoho došlo k zrážke uvedeného vozidla s chodkyňou H. W., pri ktorej menovaná chodkyňa utrpela mozgovolebečné poranenie, pozostávajúce z pomliaždenia a krvácania do ľavého čelového laloka, obojstranného podpävkového krvácania, nadplášťového krvácania v pravej čelovo-spánkovo-temennej oblasti, zlomeniny pravej spánkovej kosti, zlomeniny záhlavnej kosti s kvantitatívnou poruchou vedomia a opuchom mozgu a tržne -zmliaždenú ranu hornej pery, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravou nehodou a ktoré si vyžiadali liečenie v trvaní od 6 do 8 týždňov.

Za to mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j) Tr. zákona a § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 (jedného) roka a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného V. Q., nar. XX.XX.XXXX v V., aby poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 397 874 nahradil škodu vo výške 11.547,50 eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve odvolania na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie tak, že uviedol, že poučeniu porozumel a podáva si odvolanie proti výroku o zákazu činnosti. Do rozhodnutia krajského súdu bližšie svoje odvolanie nezdôvodnil.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na to, aby bol trest vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne iných odradil od páchania trestných činov a vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a. Okresný súd zohľadnil osobné a príjmové pomery obžalovaného, že mu poľahčovalo, že pred spáchaním skutku viedol riadny život s tým, že súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. Berúc do úvahy osobné pomery a doterajší život obžalovaného a že doposiaľ nebol súdne trestaný mal za to, že účel trestu je možné v danom prípade dosiahnuť i trestom odňatia slobody vo výmere 1 roka, pričom vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ obžalovaný nebol súdne trestaný, výkon tohto trestu nepovažoval za nevyhnutný, podmienene ho odložil na skúšobnú dobu 1 roka za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1,5 roka, keďže uvedené považoval za primerané pre dosiahnutie výchovného účelu trestu z hľadiska generálnej prevencie, najmä s prihliadnutím na následok trestného činu v podobe ublíženia na zdraví pri dobe liečenia poškodenej 6 až 8 týždňov.

Podľa § 34 ods. 1,3,4 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V rámci zákonných podmienok pre ukladanie trestu v zmysle uvedeného je namieste poukázať na to, že obžalovaný V. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný. K svojej osobe uviedol, že pracuje už 26. rok na Mestskom úrade v W., 24 rokov pracoval ako mestský policajt, v súčasnej dobe pracuje ako obsluha kamerového systému a jeho mesačný príjem je okolo 450,- eur, pričom dôchodok má okolo 600,- eur.

Svedkyňa H. W. potvrdila miesto činu i to, že cesta bola prázdna a výhľadové pomery boli dobré, išla cez prechod normálnym tempom. Popísala zdravotné obmedzenia, ktoré musela zvládnuť. Má malého syna, v tom čase mal šesť mesiacov, musela zabezpečiť starostlivosť o neho, lebo nebola schopná poskytnúť mu bežnú dennú starostlivosť. Prvé dva týždne jej pomáhali rodičia, ísť na WC a podobne, pretože pociťovala bolesť kolena ako dosť obmedzujúcu. Prvé dva mesiace po nehode boli najkritickejšie, mala každodenné bolesti hlavy, pociťovala veľkú únavu, bola pod veľkým množstvom liekov proti bolesti. O zraneniach poškodenej poskytol obraz čítaný znalecký posudok č. 55/2018 vypracovaný Q.. V. B.. Poškodená utrpela pri dopravnej nehode mozgovolebečné poranenie, pozostávajúce z pomliaždenia a krvácania do ľavého čelového laloka, obojstranného podpavúčnicového krvácania, nadplášťového krvácania v pravej čelovo- spánkovo-temennej oblasti, zlomeniny pravej spánkovej kosti, zlomeniny záhlavnej kosti s kvantitatívnou poruchou vedomia a opuchom mozgu a tržne - zmliaždenú ranu hornej pery, pričom tieto zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní od 6 do 8 týždňov pri ohodnotení bolestného 570 bodmi na sumu 11.286,- eur. Všeobecná zdravotná poisťovňa vyčíslila náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej vo výške 11.547,50 eur.

Miesto zrážky vozidla s chodkyňou sa nachádzalo až v pravej časti jeho jazdnej dráhy. Svedok B. Š. potvrdil, že auto obžalovaného, ktoré išlo pred ním, na chodkyňu nijakým spôsobom nereagovalo, nebrzdilo. Poškodenú si všimol už keď bola na prechode v ľavom pruhu a on bol za vozidlom obžalovaného zhruba 30 metrov. Chodkyňa išla priemernou a konštantnou rýchlosťou po prechode pre chodcov. Znalec z odboru doprava cestná H.. Y. Y. vypracoval znalecký posudok č. 070/2018, v podstate potvrdil svedeckú výpoveď svedka B. Š., a uviedol, že obžalovaný reagoval na pohyb poškodenej oneskorene a tak jedine 100 % zabránenie nehode bolo priestorové zabránenie nehode skoršou reakciou vodiča Q. na poškodenú. Chodkyňa vstúpila na prechod pre chodcov za situácie, ktorá umožňovala obžalovanému na uvedené reagovať v dostatočnom predstihu, ak by sa venoval riadne vedeniu motorového vozidla.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov má dva priestupky na úseku cestnej dopravy, a to spáchané v rokoch 2014 a 2018. Podľa evidenčnej karty vodiča je držiteľom vodičského oprávnenia od 10.12.1974. Má evidované tri priestupky na úseku cestnej dopravy, pričom v jednom prípade išlo o priestupok v súvislosti s dopravnou nehodou. V mieste trvalého pobytu je hodnotený priaznivo ako osoba, ktorá nemala závažné porušenie pracovnej disciplíny a ktoré potvrdzovali jeho vlastné údaje o výkone zamestnania vrátane stavu, že v súčasnosti je pracujúcim dôchodcom. Nebolo pochyb, že okresný súd správne zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že doposiaľ viedol riadny život a keďže nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, pri správnom pomere v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 1 rok. Aj krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin z nebanlivosti, nebude potrebné pristúpiť k výkonu trestu odňatia slobody, a že v súlade s účelom trestu bude výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu na samej spodnej hranici sadzby.

Je zjavné, že predmetný prečin obžalovaný spáchal v pri výkone vodičského oprávnenia a že porušil dôležitú povinnosť ustanovenú právnym predpisom pre vodiča ako účastníka cestnej premávky. Nemožno prehliadnuť vyššiu závažnosť porušenia tejto povinnosti, keď obžalovaný na prechode pre chodcov za okolnosti, že vôbec nevnímal chodkyňu, poškodenú H. W., do tejto narazil svojim osobným motorovým vozidlo. Napriek doterajšej dlhoročnej skúsenosti vodiča nebanlivo pristúpil k splneniu si tak dôležitej povinnosti. Priestor prechodu pre chodcov a oblasť v jeho blízkosti požíva zvýšenú ochranu chodcov preto, lebo práve na prechode pre chodcov osoby prechádzajúce cez tento priestor križujú cestu ostatným účastníkom cestnej premávky, najmä vodičom motorových vozidiel, pričom v prípade kolízie nastávajú častokrát dopravné nehody s fatálnymi následkami. Aj v tomto prípade došlo k závažnému následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví menovanej poškodenej. Pritom uloženie trestu zákazu činnosti je o to nevyhnutnejšie, že obžalovaný až na verejnom zasadnutí prezentoval svoje ospravedlnenie poškodenej, ktorá musela absolvovať a trezrlivo znášať úkony zdravotníckej starostlivosti pri odstraňovaní poškodenia svojho zdravia spôsobeného výlučným konaním obžalovaného.

Následok, okolnosti a spôsob spáchania predmetného prečinu, napriek doterajšej bezúhonnosti obžalovaného, vyžadujú uloženie trestu zákazu činnosti, ktorý spomedzi trestov nespojených s výkonom trestu odňatia slobody je zvyčajne najúčinnejším trestom za protiprávne činy spáchané v cestnej doprave vo vzťahu k dosiahnutiu účelu trestu. Doterajšia bezúhonnosť, a to osobitne v rámci výkonu vodičského oprávnenia dovoľovali uzavrieť, že výmera tohto druhu trestu tak, ako ju uložil okresný súd, je v súlade s účelom trestu.

Majúc na zreteli potom vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu a vyššie rozvedené okolností, za ktorých bol žalovaný trestný čin spáchaný a ktoré charakterizujú pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti jeho nápravy, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, dospel krajský súd k záveru, že všetky výroky výroku o treste sú odôvodnené, zákonné a boli prijaté správnym postupom konania, pričom uložené tresty predstavujú trest na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti primeraný a dostatočne individualizovaný. Možnosti nápravy obžalovaného považuje krajský súd za priaznivé už pri uložení takýchto trestov.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.